

Celtis occidentalis

wiązowiec zachodni

Duże drzewo o szerokiej, rozłożystej koronie pochodzące z Ameryki Północnej. Pokrój nieregularny. Cienkie młode gałęzie zwisające. W ojczyźnie dorasta do 35 m wys. W naszym klimacie rośnie powoli i osiąga do 25 m wys. Kora charakterystyczna, korkowata i chropawa. Liście jasnozielone, wydłużone, piłkowane, 5-12 cm dł, jesienią jasnożółte. Owoce kuliste, 7-10 mm śr., na szypułkach, mało ozdobne. Późny rozwój na wiosnę. W młodości nieco wrażliwe na mrozy, w surowsze zimy przemarzają młode pędy. Bardzo odporne na suszę i zanieczyszczenie powietrza. Niewybredne, co do gleby. W krajach południowych powszechnie stosowane jako drzewo uliczne. U nas polecane do cieplejszych rejonów jako drzewo parkowe.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Gabriel Tomżyński

zasięg geograficzny Ameryka Północna, Stany Zjednoczone poza zach. i pd.-zach. stanami

pochodzenie pierwsza publikacja: Carolus Linnaeus (1707-1778) 1753

grupa roślin liściaste

grupa użytkowa liściaste drzewa

forma drzewo

siła wzrostu wzrost typowy dla gatunku

pokrój drzewiasty rozłożysty
nieregularny

docelowa wysokość powyżej 20

barwa liści (igieł) ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł) liście opadające na zimę

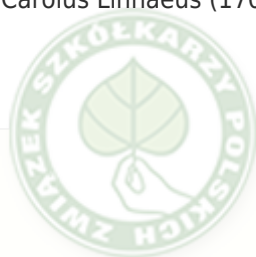
nasłonecznienie stanowisko słoneczne

wilgotność roślina tolerancyjna

ph podłoża roślina tolerancyjna

rodzaj gleby roślina tolerancyjna

walory odporność na zanieczyszczenia

	parki
zastosowanie	zadrzewienia krajobrazowe drzewo alejowe parkowe
strefa	5a

autor opisu tabelarycznego: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin;

Producenci *Celtis occidentalis* w Polsce

HORTULUS Piotr Bigoński Gospodarstwo Rolne Szkółka Roślin Ozdobnych
SZMIT Szkółka
ZDUNEK Szkółka

